

Nuchtere verandermanager wil in raad: “Een liberaal op dorpse schaal”

Een verandermanager in de gemeenteraad? Spraakwaterval Ron de Bakker is er klaar voor. Adrem, gepassioneerd en nuchter. “ik ben geen ja-knikker.”

Realisme, bevlogen ideeën, creativiteit en liefde voor de lokale gemeenschap. Alles komt voorbij in een gesprek met de 59-jarige nummer drie op de VVD-kandidatenlijst voor de gemeenteraadsverkiezing: Ron de Bakker. Overtuigd liberaal maar vooral: drive, veel drive.

De in een dorp in Noord-Holland opgegroeide De Bakker streek in 2017 neer in Overloon nadat hij ruim vijf jaar in Westerbeek had gewoond. Hij zocht “woonrust”. In Westerbeek heeft hij de dorpsraad begeleid naar een dorpscoöperatie. “Ik ben geïnteresseerd in de mens. Het individu binnen het collectief, dat boeit me. Het werk van dorpsraden is dan ook superbelangrijk. Voor de kleine dorpen is het vijf voor twaalf. De krimp, de achteruit hollende voorzieningen, het steeds groter wordend beroep dat gedaan wordt op zelfredzaamheid. Helpen om een kleine gemeenschap staande te houden. Dat triggert me. Als je ziet waartoe een gemeenschap in staat is als men de krachten bundelt. Ik zoek mede daarom het open contact met de inwoners. Het geeft me energie”.

De Bakker denkt niet dat de kleine kernen op ‘kiepen’ staan. “Het glas is halfvol”, zegt de rasoptimist. “Als je kijkt naar de leegstaande

agrarische bedrijven, kleinschalig wonen, mantelzorg of werkgelegenheidsprojecten dan zijn er best zaken te combineren. Scholen hoeven ook niet te verdwijnen als je ‘out of the box’ durft te denken. Misschien kunnen bedrijven helpen. Niet denken in termen van ‘ja maar dit, ja maar dat’. Gewoon doen en proberen. Betrokkenheid creëren, dat is daarbij een belangrijke sleutel” De Bakker wijst op het grote belang van de dorpsraden, zeker als de afstand van gemeenten tot het gemeentehuis groter wordt. “Het is goed dat de dorpsraden een rol opeisen. Praten met mensen en niet over mensen. Als overlegdier voel ik me dan al een vis in het water.”

De VVD-er hecht aan de liberale principes. “Mensen kunnen veel zelf, hebben de overheid niet bij alles nodig. We moeten stoppen met pampieren. Maar de echt kwetsbaren moeten we daarentegen juist ondersteunen”. De Bakker wijst op de recente kanteling van zorgstaat naar participatiemaatschappij. “Zelfredzaamheid en burgerparticipatie zijn volgens het liberale gedachtegoed nodig om de kwaliteit van de samenleving op peil te houden en de kosten te beteugelen. We

moeten meer vanuit de vraag dan vanuit het aanbod praten en dan ook maatwerk leveren. Het oude ‘nabuurship’ zal belangrijker worden als het om mantelzorg gaat. Maar als iemand professionele hulp nodig heeft, moet hij die krijgen”.

De hoge plek op de kieslijst levert geen druk op. “Ik ben een nuchtere Westfries en ben als manager wel wat gewend. Ik doe gewoon mijn stinkende best. Hard werken, op mensen afgaan, goed doorvragen naar de achtergronden van problemen en de zaak objectief op een rij zetten. Dat is mijn stijl. Communicatie zit in mijn bloed. De gemeente kan hier ook veel meer uithalen. Communicatie mag niet aan de laatste mem hangen. Daar doe je jezelf mee tekort”.

Vreest De Bakker niet dat hij in de bureaucratische wereld van de lokale overheid na een paar jaar afknapt en afhaakt? “Ik hou van discussie en ben geen ja-knikker. Dat maakt het spannend. Ik ben wel teveel realistisch om vast te lopen. Bovendien hou ik graag de boel in balans en kan ik relativeren. Heb er ontiegelijk veel zin in. Ik zie het als ‘leven toevoegen aan je jaren’ in plaats van ‘jaren toevoegen aan je leven’”.